

ADEVĂRUL

de **CLUJ** ziar independent

ANUL III NR. 409
SIMBATA—LUNI
6—8 IULIE 1991
4 PAGINI 3 LEI

Ar fi timpul să ne smulgem legătura de la ochi

— Domnule profesor, v-aș propune pentru început să ne reamintim o afirmație a filosofului Anton Dumitriu, care spunea că pentru poporul nostru o tragedie a însemnat o schimbare, o colitură favorabilă de destinație. Cum apreciați că va fi, după tragedia comunismului pe care am trăit-o, schimbarea de destinație a poporului român?

— Dacă faceți cumva imprudența de a socoti evenimentele din decembrie 1989 drept tragedie care este menită să aducă schimbarea cea mare, mi-e teamă că vă înșelați. Ceea ce s-a întâmplat în decembrie 1989 nu este tragedia, ci numai începutul acesteia. Imaginați-vă că cineva vă leagă la ochi împotriva voinței dumneavoastră și apoi, cu hotărâre, vă conduce pe căi desfundate, grele, pline de primejdii, fără să vă lase să priviți unde călcați, dar și fără să vă lase de mină. Voința proprie pe care vi-o impune călăuză merge mină în mină cu realitatea unei protecții care, cu sau fără voie, se asociază cu neplăcută, dureroasă și revoltătoare impunere a voinței călăuzei. Uciderea călăuzei nu este însă o eliberare atâta timp cât cel ce a plăcut-o și executat-o nu-și iau legătura de la ochi. Astfel, continui să bijbi mai penibil decât înainte și primejdii reale te pindesc la tot pasul.

Ar fi timpul să ne smulgem legătura de la ochi și să privim realitatea așa cum este ea. Ceea ce ne place să numim revoluție, acel amalgam de revoluție populară spontană, țesătura unor intrigi de palat (adică C.O. al P.C.R.) și stăruirea intervențiilor celor două mari oficine de

spionaj, care au fabricat orizontul existenței noastre de acum, ei bine, această revoluție nu era menită, nici în intenția sponsorilor de conjunctură, să limpeză cerul devenirii noastre.

— Multe informații, referitoare la un anumit plan preexistent schimbărilor survenite la sfârșitul anului 1989 în legătură cu viitorul țărilor ex-socialiste din Europa, încep să prindă contur prin desfășurarea recentă a unor evenimente europene. V-am ruga, domnule senator, să ne prezentați o imagine mai clară a acestor realități istorice, pentru a risipi starea de confuzie cultivată cu obstinație atit în țară, cit și în străinătate.

• Interviu cu domnul senator Adrian MOȚIU •

— Cei ce ne-au aruncat în brațele comunismului — adică „aliații” anglo-americani — fiind conștienți de ticăloșia pe care au comis-o, nu vor altceva decât să ne îngroape definitiv. Cavoul trebuie să pară onorabil, drept care urmează să fie numit „Uniunea Republicilor Suverane” (sună mai bine decât sovietice). Uită însă că noi, în ciuda a ceea ce ar dori ei, nu sîntem bantustanul Europei. Să realizezi această nouă vînzare, ce se vrea definitivă în contextul mult trimbișatului europeanism, nu este însă ușor. Condițiile nu mai sînt cele de la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial. Atunci, un Iuliu Maniu, în orbirea sa și în incapacitatea tragică de a înțelege imperativul momentului,

sabotat demersurile mareșalului și ale lui Știrbei, iar rezultatul a fost cel pe care-l știm. Maniu și-a pregătit cu propria mină și a declanșat calvarul căruia i-au fost victime patru generații. Acum Coposu, preluînd orbirea lui Maniu, ne împinge în brațele haosului economic cu obstinația sa cerere de a fi izolați economic de țările dezvoltate. Această ingenunchere economică este necesară ca să ne anihileze voința și să ne facă receptivi la planurile americane de reimpărțire a Europei, planuri în cuprinsul cărora noi sîntem „topiți” în U.R.S. (cu un singur S). Să fie o simplă coincidență că americanii sponsorizează cu milioane de dolari partidele „istorice” și Alianța Civică?!

— Se vorbește tot mai frecvent despre imaginea deformată cu care a reîntors România în conștiința europeană și în lume. După părerea dumneavoastră, care este substratul acestui lung șir de contesări la care țara noastră este supusă și, mai ales, ce este de făcut ca imaginea de sine a României să se limpezească în propria noastră oglindă?

— Sarcina comunismului de a realiza internaționalismul proletar s-a metamorfozat în noile condiții, luînd forma europeanismului, fapt care înlesnește reînțegrarea foștilor nomenclaturiști sub faldurile comunității europene. Să nu ne mirăm deci că alături de binecunoscuții nomenclaturiști din rîndurile U.D.M.R. îi găsim pe liderii partidelor isto-

Interviu consemnat de Maria FLORESCU

(Continuare în pag. 11)

SUPREMA NAIVITATE

Sînt convins că v-ați întrebat și dumneavoastră cînd anume am dovedit mai mare naivitate: cînd am crezut că democrația, așa cum se practică, va schimba radical lumea — în cazul multora dintre noi, singura lume pe care o cunoaștem; sau cînd ne-am înclupit că acuzațiile aduse de predicatori interni sau externi tinerei democrații române sînt adevărate și că surorile ei mai mari, mature, deci, sînt perfecte? Nu o să apelez pentru argumentare la exemplul, affit de dos folosit, al Statelor Unite, care fac discriminări evidente în tratamentul aplicat altor țări, în funcție de interesele proprii. O să mă opresc la un caz petrecut în imediata noastră apropiere geografică: la Praga. În capitala Cehoslovaciei s-au desfășurat recent funeraliile Tratatului de la Varșovia, cu participarea unor personalități politice de prim rang din țările foste membre ale înțelegerii care a murit. Și, ca la orice funeralii, s-au rostit, era să zic, toasturi, au avut loc înfîlțiri protocolare, ședințe plene în care au fost exprimate sentimentele respectivilor oameni politici prilejuite de un eveniment poate mai semnificativ decît apare la prima vedere. Tratatul de la Varșovia a constituit unul dintre poliți activi ai războiului rece, bicul folosit de Moscova pentru a întretine o atmosferă de suspiciune necesară in-

termedauna stăpînului peste oameni și popoare. Un moment de vîrf în existența fostului tratat a fost intervenția armatelor sale pentru înăbușirea Primăverii de la Praga. Acțiunea dusă la bun sfîrșit cu participarea tuturor țărilor est-europene, cu excepția României. Această excepție este singurul punct luminos în noaptea existenței Tratatului de la Varșovia și momentul respectiv ar fi trebuit să-i acorde României, acum, la Praga, un loc privilegiat. Numai că iată, din prim-solist al unui concert de închidere de stagione, României i-a fost rezervat, din nou, rolul interloperului oarecare, dacă nu chiar al purfătorului de țavă, în scenă avansînd, ca de obicei, Ungaria. Țară care a participat la invadarea, în 1968, a Cehoslovaciei, dar care a știut și de această dată să obțină maximum de foloase pentru ea, subliniindu-și meritele în procesul democratizării desfășurat în prezent în țările foste socialiste. Probabil, țara numită aro aceste merite, dar la Praga era vorba despre altceva: despre înmormîntarea Tratatului de la Varșovia, pe care reprezentantul Uniunii Sovietice îl regreta, considerîndu-l a fi fost un factor stabilizator în zonă. Iar ceilalți participanți îi negau orice merite. Uitănd să sublinieze semnificațiile figurii frumoase făcute de România în 1968. Am crezut noi, naivii, o clipă că lucrurile ar fi putut să se desfășoare altfel?

Valer CHIOREANU

Revenim la situația critică a Societății comerciale „Agricola” S.A. Gherla (fost I.A.S. Gherla), al cărei sector zootehnic este amenințat cu desființarea. Și este mare păcat fiindcă ferma de vaci este constituită din animale de elită, nucleul fiind adus din import. Aproximativ 710 ha teren arabil, 500 ha pășune și 300 ha finețe au fost luate abuziv de oamenii din satele unde societatea avea amplasate aceste terenuri.

S-a încercat să se ajungă la o înțelegere cu sătenii din anumite localități. Aceștia pun condiții greu de acceptat. Iată un exemplu: joi, 4 iulie, la Căminul cultural din Aluniș, directorul societății „Agricola” și un repre-

zentant al Direcției agricole au încercat o nouă înțelegere cu sătenii din Aluniș. Aceștia au recoltat prima coasă de lucernă. De la coasa a II-a urma să le revină

PE CINE APĂRĂ LEGEA?

30 la sută, iar societatea să recolteze restul, ceea ce ar fi ajutat la furajarea animalelor de la ferma din Iclod și nu numai pe acestea, care sînt amenințate să moară de foame.

Cum s-a desfășurat reconcilierea? Pur și simplu, directorul „Agricolei” și reprezentantul Direcției agricole au fost în împi-

nași de săteni, înarmați cu coase și furci și au fost alungați. Rău am ajuns. Parcă n-am avea prefectură, procuratură, poliție care trebuie să asigure legalitatea, să facă ceva pentru păstrarea unui efectiv de animale de mare valoare. Consecințele unei asemenea atitudinii de inerție sînt evidente. Chiar în asemenea condiții vitrege, „Agricola” livra zilnic 12.000 litri lapte. În 3 iulie producția a scăzut cu 500 litri și va scădea în continuare. Industria cîrnii este în remonș și nu poate primi animale, iar societatea „Agricola”, lipsită de orice sprijin din partea celor care au datoria să-l dea, se zbate, în continuare, ca pește pe uscat.

• VIZITE. Președintele României, domnul Ion Iliescu, a plecat vîineri într-o suită de vizite pe care le va efectua în Portugalia, Maroc, Venezuela și Costa Rica. La Lisabona, domnia sa s-a înfîlțit cu domnul Mario Soares, președintele Portugaliei. În cadrul convorbirilor ce au avut loc au fost examinate căile și modalitățile de extindere a raporturilor româno-portugheze în diferite domenii.

• CONVORBIRI. Primul-ministru al României, domnul Petre Roman, a avut convorbiri, vîneri după-amiază, cu ambasadorul Thomas Pickering, reprezentantul permanent al S.U.A. la O.N.U., aflat într-o vizită în țara noastră.

• CONGRES. La Opera Română din Capitală au început vîneri lucrările primului congres al Alianței Civice. În prima parte, domnul Mihai Șora a prezentat un raport al activității desfășurate de la înființare și pînă în prezent de Alianța Civică, ja-lonîndu-se rolul ei viitor, în perspectiva transformării într-un partid politic.

SITUAȚIA DIN IUGOSLAVIA

• Președinția federală iugoslavă a adresat mai multe ultimatumuri Sloveniei prin care se ordonă reîntors în cazărmi a forțelor slovene, restituirea controlului asupra frontierelor autorităților federale înainte de duminică 7 iulie la ora 12 (ora locală, respectiv 10,00 GMT), „respectarea absolută” a încetării focului, eliberarea prizonierilor, remiterea tuturor bunurilor și imobilelor și libera circulație asupra rutelor în spațiul aerian.

• Președintele Sloveniei a respins categoric ultimatumurile lansate de președinția federală.

• Votuși, Slovenia a consimțit să elibereze toți prizonierii armatei iugoslave. Acordul a intervenit între autoritățile slovene și Crucea Roșie din republică, după ce Prezidiul R.S.F.I. a dispus eliberarea tuturor prizonierilor.

• Corpul de armată de la Ljubljana a amenințat Slovenia cu „o operațiune de război de foarte mare amploare”, dacă forțele slovene continuă să aplice militarilor „rele tratamente”.

• La Praga, cele 35 de țări membre ale C.S.G.E. au decis, în unanimitate, trimiterea unei misiuni în Iugoslavia, însărcinată cu supervizarea aplicării încetării focului.

• Alois Mock, ministrul de externe al Austriei, s-a pronunțat deschis pentru „recunoașterea independenței Sloveniei și Croației în caz de acțiune a armatei populare iugoslave” (declarație făcută într-un interviu acordat televiziunii austriece).

• C.E.E. va trebui să recunoască independența Sloveniei și Croației dacă violențele continuă în Iugoslavia, dar această recunoaștere este momentan prematură — a declarat ministrul belgian de externe.

• Roland Dumas, ministrul francez de externe a cerut vîneri partenerilor săi din țările membre ale C.E.E. să nu „alimenteze criza iugoslavă, împingînd comunitățile la emancipare”, ci să acționeze „cu înțelepciune și prudență”, apărînd „aplicarea dreptului”.

EXPOZIȚIE

Galeria Radio găzduiește în aceste zile expoziția de pictură ALIN POJAR.

HIO CALIAN

